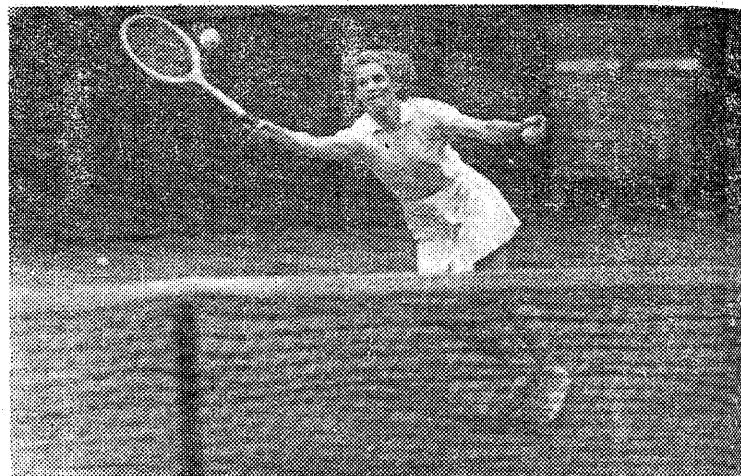

Uusi meistersportlasi meie üliõpilasperes

See oli 1947. a. kevadel, kui laiaulatuslikku tegevust alustas KS «Dünamo» tennisesektiooni noorterühm. Palju tuli Kadrioru tennisväljakulle kokku lapsi ja teiste hulgas ka kaugel Nõmmele ema käekõrval väike Helgi, kes tollal oli 10-aastane. Algas pidev töö ning mõne aasta möödudes ka võistlused.

Nii pidevalt võisteldes ja arenedes pääses Helgi 1951. a. Eesti NSV noorte koondvõistkonnas üleliiduliste esivõistlustele, millest ta võitis osa järgmööda neli aastat. Eesti noorte koondvõistkonna esinemisele üleliidulisel areenil aitas Helgi neil aastail tõhusalt kaasa. Individuaalvõistlustel oli ta parimaks saavutuseks 1953. a. võidetud NSV Liidu noortetšempioni nimetus 17-18. a. tütarlaste paarismängus koos T. Väliga.

Jätkates pärast noorteklassist väljajõudmist võistlemist täiskasvanutega on H. Ustavi tagajärjed aasta-aastalt paranenud. 1956. a. saavutasid Eesti NSV naismängijad NSV Liidu meistersportlase nimetuse M. Märja-Väli ja V. Tamm, kuid neil mõlemil tuli hooaja vältel vastu võtta kaotusi H. Ustavilt. Helgi ise küll veel meistersportlase nimetuse ei jõudnud, kuid saavutatud võidud näitasid, et ta peaks selleks olema võimeline järgmisel aastal.

Niisugune ülesanne püstitatigi. Kohtumises meistersportlase A. Kuzminaga saavutas H. Ustav kindla võidu 6:1, 6:2 ning see ga täitis meistersportlase normatiivi. Üleliidulisel kõrgemate õpetuste esivõistlustel Leningradis saavutas H. Ustav I koha segapaarismängus, mängides koos Kedarsiga. NSVL meistersportlane **E. KREE,** treener

kõikjal tungleb tuhandeid noori, kuigi kostab rõõmsat juutuva ja naeruhõikeid, tajud siiski, et festivalilastel on kahju. Oleks veel tahtnud ühise sõbraliku perena veeta koos paljusid päevi. Mitmetegi nägueli võib tueda kurbusejoonigi. Jah, kahju on mõelda sellele, et see on seekord viimane festivaliõhtu, et juba homme hakkavad Moskvast lahkuma kaks nädalat tagasi siia saabunud festivaliron-
Staadion on viimase võimaluseni täis küllutatud. Vanekarudeksi seisatakse nii tihedalt, et lausa võimatu on liikuda ühest kohast teise. Kõlavad marsihelid. Algab pidulik festivali lõpetamise tseremoonia. Kõigis sõnavõttudes võib kuulda üht põhiteemat — VI Olevaailmne noorsoo- ja üliõpilaste festival on õnnestunud suurepäraselt. Staadionimuru keskele asetatud suurelt festivaliembleemilt lendab kõigi osavõtjateni üleskutse seista kindlalt valvel rahvaste vahelise sõpruse ja rahu eest! Sellele vastatakse võimsa koorina: «Rahul! Sõprus! Rahul! Sõprus! Rahul! Sõprus!»

Staadion mattub hetkeks pimedusse ja siis puhkevad õitsese tülililled — algab massõimlemine tõrvikutega. Võimsa vaatepildi pakub hetke peale võimlejad lahkumist lääntribüünil lainetama lõõnud lumineseeruvate plaadireste meri. Neist moodustub üksteise järele kaheksas keeles sõna: «Rahu». Võimatu on silmi sellelt lahti kiskuda. Staadionil valitseb vaikus. Kõik jälgivad festivali lõppakordil

minevik — ununematu ja kaunis. Kuid kas on ka neid, kellele valmistas Moskva festival peitumust? Jah, kindlasti on! Pettumuse valmistas festival neile, kes püüavad külvata vaenu rahvaste vahel neile, kes püüavad mustata meid riiki, kellede suud vahutavad vete

Külluke Moskva jõel toimunud suurest veepeost

gradi vaksalisse. Siin kihab taas kõik noortest. Sõbrad saavad sõpru. Lahkumishetked on südamlilikud. Leiame meigi endile kohad Tallinna rongis. Meie kõrval seisab soomlaste festivalirong. Viimased kingituste vahetused, viimased käepigistused ja veduri halastamatult vile annab märku ärasõiduks. Festivalipäevadest on saanud

propagandast nõukogude noorte elu ja töö suhtes. Nende veskile andnud festival vett. Vastupidi — ta avas tuhandete noorte silmadele ja südamele tõe, mida ei ole võimaline enam moonutama üksik imperialistide poripildumine ega tolmukeerutus.

(Lõpp)

Häbiväärne juhtum

Meie nõukogude üliõpilaskonnale on omane kõrge moraalne ja kultuuriline tase, aus suhtumine ühiskondlikku omandisse. Seega enam võõrastavalt mõjuvad üksikud juhtumid, mil mõningad meie üliõpilastest kuritahtlikult ignoreerivad tsivilisatsiooni elementaarsemaid reegleid.

16. novembril k. a. toimus instituu di ruumes meie isetegevuskollektiivide ühine kinnine õhtu, mis oli pühendatud rahvusvahelise üliõpilaspäeva tähistamisele. Täpsemalt öeldes võtsid õhtust osa mees- ja naiskoor, segarahvatantsurühm, puhkpilliorkester ning estraadiorkester. Samal ajal, mil enamus isetegevuslasi veetis aega VII auditoriumis lauldes

ja tantsides, leidis ka selliseid «kangelasi», kes pidasid «väärikamaks isetegevuseks» kontrollida riiehoiuruumis võõraid tantsukuid, omastades seal leiduva rahva (kinnise õhtu tõttu riiehooidjate puudusid).

Eriti häbiväärne on see juhtum selle tõttu, et õhtust võttis osa just eesrindlikum osa meie üliõpilastest — isetegevuslased. On täiesti mõistetav, et sellistel üliõpilastel pole kohta meil seaduslikus korras. Üliõpilasi, kes võiksid anda mõne kasuliku tähelepaneku tolle õhtu «kangelaste» kohta, palume teatada TPI komisoomilkomiteesse.

A. L.

Toimetaja: O. PODER

Muljeid festivalipäevilt

E. Keskküla

(Algus «Tallinna Polütehnik» nr. 16, 17, 18 ja 19-20)

Paljud sai taanlastele selgeks sel kohtumisel, paljud kuulsime ka meie taani noorte elust ja püüdlustest.

Üliõpilase Pove Karlseniga satustime eriti jutuhoo. Ta rääkis mulle taani progressivsete üliõpilaste tegevusest ja sellest kuidas taani tuntud karikaturist Bidstrup võitleb satiiriga suurkapitalistide ning teiste rahva rõhujate vastu. Lahkusime kindla lubadusega üksteisele kirjutada.

Jah, need kohtumised on aidanud palju kaasa tõeliste, siiraste sõprussidemete laiendamisele.

PÄEV KLINIS

Meie autobussid kihutavad linnast välja. Eesti NSV delegatsiooni on kutsunud endile külla Klini linna noored. 85 km sõitu ja peatumegi rahvast täiskilutud linna keskvaljakul. Meile hüütakse: «Hurra!» ja sammudes tribüüni poole, uputatakse meid sõna otseses mõttes lilledesse. Juba kõigi süled on täis lillekimpe, kuid üha uusi ulatatakse juurde. Kõlavad võimsad marsihelid. Toimuvad tervituskõned. Oleme liigutatud. Vastuvõtt on ju nii südamlis-südamlis.

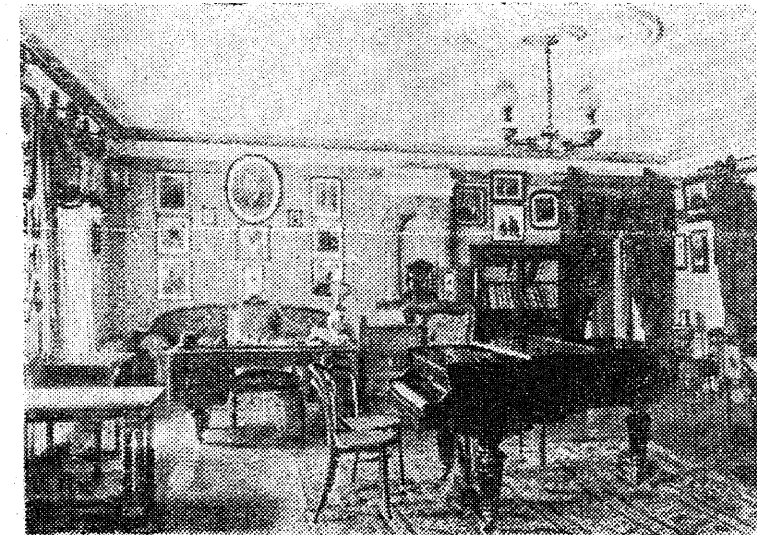
Lahkume Klinist alles kella ühe paiku öösel. Vaatamata hilisele ajale on saatjaid veel külluses.

Kuigi päev oli kaunis väsitav, oleme ometi väga rahul. See päev Klinis oli toredaks vahelduseks Moskva festivalisündmustele — see andis nagu uut jõudu, uut energiat edaspidisteks festivalipäevadeks.

UNUNEMATUD ÕHTUD

Pole mõeldav, et see, kes võtab osa õhtutiimuvaist festivaliüritustest, suudaks neid kunagi mälest kaotada — need võivad küll aja jooksul tuhmuda, mitte aga ununeda. Ikka ja jälle kerkivad silme ette pildid ühest või teisest omapärasest, hästi ettevalmistatud ja laitmatult läbiviidud üritusest...

Rahvaste laulu ja tantsupidu Gorki pargis. Lava täitub sadadesse ulatuva liikmeskonnaga puhkpilliorkestrist. Ole mitmetuhandeline inimere voogab võimas mars. Esinevad itaalased oma meloodiarikka lauluga, hispaanlased oma ülimalt temperamentse tantsuga, hiina noored lausa kaelamurdvate etüüdidega...

P. I. Tšaikovski kabinet-külaliste vastuvõtutuba

Väljakult siirdume kaproni kombinati, kus meile tutvustatakse tehase kogu tehnoloogilist protsessi ja sisseseadet. Toome siit kingitustena kaasa kapronist õngenõõrid ja matsälkad.

Edasi siirdume oma töödega suurematuks muutunud helilooja P. I. Tšaikovski maja-muuseumi. Jällegi uus üllatus — siin tervitavad meid Klini pioneerid. Väike tütarlaps kinnitab mulle mälestuseks kaela punase pioneerirätti...

Kaua vaatame suure muusikameistri tagasihoidlikke eluruume ja astume siis aeda. Äkki tardu me — üle kogu aia, üle lillepuhaste ja ilupööstiku voogavad väiksel-väiksel, kuid sealjuures ometi nii imepuhtalt ja mõjuvalt Tšaikovski kuuenda sümfoonia hingetungivad helid. Kuulame hardunult. Keegi ei julge kõhata-dagi, rääkimata jullemisest — kõiki on haaranud muusika.

Kahju on lahkuda sellest suurepärasest aias, kuid juba ootavad meid linna pargis Klini noored. Siin peab algama meie kontsert. Soojalt, raugematu aplausiga tervitab publik Kalmer Tennosaare, estraadiorkestri, Aarne Miku ja teiste meie delegatsiooni liikmete esinemist. Kontserdil on ääretu menu. Siis esinevad omapoolesele numbritega Klini noored. Pärast kontserti lõome veidi tantsu 30-40-liikmelise puhkpilliorkestri helide saatel ja sõidame siis vastuvõttule, mille meie auks on korraldanud ÜLKNÜ Klini Linnakomitee.

Suur Kremli ball. Laulud, rahvuslikud mängud. Sõbralikud käepigistused ja kallistused. Rõõmsad näod ja sisult arusaamatud, kuid kõlalt mõistetavad sõnad...

Maanoorte pidu Üleliidulisel Põllumajandusnädalusel. Kõigi meie liiduvabariikide noored esinemas rahvuslike kontsertidega oma paviljonide ees. Lülilaste «Ligopidu» maitsva koduõllega ja grusiinide pulmad terviseks põhjanijoodavate pooleliitrite tervisenapsidega...

Veepidu Moskva jõel. Ilutulestikesse uppuvad kaatrid. Palmisaarteks, krokodillideks jne. kujundatud pargased-näitelavad. Neptuni poolt juhatavat rongikäik ja siis peo lõpul kogu taeva ülejuutat saluut...

Suur karneval Gorki ja Sokolniki parkides ja Moskva tänavatel. Ei ühtki karnevalilüübijat ilma maskita. Karnevalirongkäik autodel. Kuusteist ühel ajal algavat kontserli Sokolnikis. Prožektorid, illuminatsioonid, seltskondlikud mängud...

Tütarlaste pidu, töölisnoorte pidu — pikaks läheb neid kõiki nimetadagi. Lühidalt võib aga kõigi kohta märkida — ununematud õhtud, tõesti ununematud!

JÄLLE LAINETAB LUZNIKI

11. august. Festivali lõpupäev. Jälle suundub autobusside lõpmatu kolonn Lenini-nimelisele staadionile. Veel kord kogunevad kogu maailma noorsoo esindajad, et pidulikult langetada festivalilipp. Kuigi ümbrus on kärarikas, kuigi

HÜVASTI MOSKVA!

Meie delegatsiooni viimane koosolek toimus eile õhtul. Tegime kokkuvõtteid Eesti noorte esinemisest festivalil. Võime jääda rahule. Ulesanne, mille meile pani meie noorsugu ja kogu Nõukogude Eesti on täidetud. Kõigil meil on siit kaasa viia palju mälestusi ja muljeid edasiandmiseks neile, kes jälgisid festivali ajalehtede ja radio